

הושע פרק ב

(ט) ופקדתי עליה את ימי הבועלים אשר תקטיר להם ותעז נזמה וסליתה ותלך אחרי מאהביה וא' תי שכתה נאם יק' נק:
(...)

(יח) והיה ביום ההוא נאם יק' נק תקראי אישי ול' א תקראי לי עוד בעלי:

(יט) ונהסר' תי את שמות הבועלים מפיה ול' א יזכרו עוד בשמם:

□ רש"י הושע פרק ב פסוק יח

תקראי אישי וגו' - תעבדוני מאהבה ולא מיראה אישי לשון אישות וחיבת נעורים:

בעלי - לשון אדנות ומורא ורבותינו פירשו ככלה בבית חמיה ולא ככלה בבית אביה:

□ מצודת דוד הושע פרק ב פסוק יח

תקראי אישי - תקראי אותי בלשון איש ולא בלשון בעל וזהו לפי ששם הבעל הוא משותף לשם עבודת גלולים לכן לא ישמע שם זה על פיה:

Osée, chapitre 2

15) je lui ferai expier ces jours où elle encensait les Baals, où, parée de ses bijoux et de ses atouts, elle courait après ses amants et moi, elle m'oubliait ! dit l'Eternel.(...)

18) A cette époque, dit l'Eternel, **tu m'appelleras** : «**mon époux**» tu ne m'appelleras plus : «**mon Baal**» (mon maître).

19) je proscrireai de sa bouche ces dénominations de baals : leur nom sera voué à l'oubli.

■ Commentaire de Rachi sur le verset 18

Tu m'appelleras : «**mon époux**» : vous me servirez par amour et non par crainte. «**Mon époux**» est une expression d'affection.

«**Mon Baal**» : c'est un langage de domination. Nos maîtres enseignent que cela ressemble à une femme mariée vivant dans la maison de son beau-père, et non vivant chez son père.

■ Commentaire du Metsoudat David su le verset 18

Tu m'appelleras : «**mon époux**» : et non mon Baal, car ce nom est associé à une idolâtrie (Baal Péor).